Nieuwsbericht van Pokrof
Instelling Katholieke Gemeenschap van de Byzantijnse Ritus
binnen de Rooms Katholieke Kerkprovincie van Nederland

Bemoediging

Beste mensen,

Dat we dit jaar niet actief kunnen zijn bij het carbid schieten, zullen de meesten van ons wel door de vingers willen zien. Anders ligt het met de sociale beperkingen. Ongewenste intimiteit is een akelig iets, ongewenste sociale afstand evenzeer. Naast een enkeling die (in zorgvuldig bewaarde stilte) opbloeit door de lockdown, zijn er velen die de nabijheid van de medemens in toenemende mate missen. Het samen repeteren, zingend en biddend meevieren van de Goddelijke Liturgie, het samen overleggen in ons (dagelijks) bestuur en algemene vergadering is gebaseerd op een streven naar onderlinge toenadering en gericht op een gemeenschappelijk doel. Deze contacten zijn de laatste tijd danig verschraald. We beseffen met smart hoe belangrijk het is zelf de mate van nabijheid en van afstand in persoonlijke contacten te kunnen bepalen.

De corona periode heeft grote en zichtbare gevolgen voor de economie, maar beïnvloedt ook sluipend de volksgezondheid. Vakbladen melden toename van o.a. depressiviteit, anorexie, en huiselijk geweld. De agressie en vernielzucht in de openbare ruimte neemt ook toe.

Hoe het Byzantijnse ‘landschap’ er uit gaat zien na de pandemie, is niet duidelijk. We weten niet hoe lang het duurt voor het openbare leven weer enigszins genormaliseerd zal zijn. Menigeen uit de hogere leeftijdsgroep kijkt met enig wantrouwen naar de beschikbare vaccins. Niemand immers wil na een lange periode van afzien in het zicht van de haven aan het beloofde redmiddel bezwijken.

In de kerkberichten die de gemeenschappen laten uitgaan, zien we dat overal getracht wordt de draad vast te houden.

Eindhoven bereidt een viering op 26 december voor in samenwerking met de St Petrus Stoel kerk. Een groepje Eindhovense koorleden zong verder op 29 november bij een doopdienst in Budel bij vader Ton Sip.

Utrecht schrok erg door het kort na elkaar overlijden van voorzitter Fons van Bosbeek (15 april) en oud-voorzitter diaken Piet van Kleinwee (20 april) . Vader Paul moest geopereerd worden en kreeg toen ook nog corona. Maar hij is inmiddels zo ver gerevalideerd dat vieringen zijn gepland op 20 en 26 december. Daarbij zal diaken Wim Tobé assisteren. Dit alles onder voorbehoud gezien de dreigende verscherping van de corona maatregelen. Koorlid en trouwe werkbij voor de Utrechtse gemeenschap Marga Dickhoff kreeg met haar man corona. Marga knapt moeizaam op; haar man heeft een flinke jas uitgetrokken.

In een ziekenhuis in Freiburg overleed Alouis ter Haar, zanger en oud-voorzitter van het Hengelose koor en de Byzantijnse gemeenschap aldaar. Alouis was ook enkele jaren een gewaardeerd, alert en actief waarnemer in de Algemene Vergadering van Pokrof.

In Nijmegen is na het vertrek van de Servische gemeenschap Paul Baars bezig met opruimen en ordenen. Een aantal volledige sets liturgische kleding komen ter beschikking. Paul gaat over niet te lange tijd met vervroegd pensioen.

Uit Maastricht , Delft en Medemblik geen berichten. Wel weten we dat het Hoorns Byzantijns Mannenkoor een zware tijd heeft. Er zijn weinig inkomsten en tegelijkertijd wil het koor zijn dirigent niet laten vallen. Ze losten dat op door hem een betaalde studieopdracht te geven. Wie weet, kunnen we het resultaat daarvan t.z.t. zien en horen.

Geldgebrek mag niet onze grootste zorg zijn: wie het niet redt, neme contact op met het bestuur. Maar een mogelijke bedreiging is een verandering van onze innerlijke houding. Als we deze situatie als vanzelfsprekend gaan beschouwen, als we de moed verliezen, als het ons onverschillig wordt of we 1 maal per jaar of 10 maal per jaar bij elkaar komen, als we het luisteren naar een CD net zo handig vinden als naar de kerk gaan, dan lopen we het risico een hobbyclub te worden.

Bij sommige situaties helpt alleen bidden. Netty Dankloff schreef in het Eindhovense kerkbericht van 20-12 jl. een opwekkend en behartenswaardig stuk over het gebed. Dat is te lezen op deze website. Voor nu denken we aan Ephraim de Syriër. Hij ging ons voor in zijn befaamde gebed om een goede innerlijke houding. De bijbehorende grote poklons hoeft u niet over te slaan. Diep buigen kan overal en altijd.

Dat we vooral gespaard mogen worden voor een geest van moedeloosheid.
Met hartelijke groet,
Het Dagelijks Bestuur van de Landelijke instelling Pokrof,
Wim Zwanikken, Ben van den Brom, George Bruinaars